

Iz kapitola 43.

[1] Nyní toto praví Hospodin, tvůj stvořitel, Jákobe, tvůrce tvůj, Izraeli: "Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. [2] Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí. [3] Neboť já Hospodin jsem tvůj Bůh, Svatý Izraele, tvůj spasitel. Jako výkupné jsem dal za tebe Egypt, Kúš a Sebu dal jsem místo tebe. [4] Protože jsi v očích mých tak drahý, vzácný, protože jsem si tě zamiloval, dám za tebe mnohé lidi a národy za tvůj život. [5] Neboj se, já budu s tebou. Tvé potomstvo přivedu od východu, shromáždím tě od západu. [6] Severu poručím: 'Vydej!' a jihu: 'Nezadržuj!' Přiveď mé syny zdaleka a mé dcery od končin země, [7] každého, kdo se nazývá mým jménem a koho jsem stvořil ke své slávě, koho jsem vytvořil a učinil." [8] Vyveď ten lid slepý, ačkoli má oči, ty hluché, ač mají uši. [9] Ať se vespolek shromáždí všechny pronárody, národy ať se spolu sejdou. Kdo z nich co oznámí? Kdo z nich nám ohlásí, co bylo na počátku? Ať postaví své svědky a ospravedlní se! Lidé o tom uslyší a řeknou: "Je to pravda." [10] "Mými svědky jste vy, je výrok Hospodinův, a můj služebník, jehož jsem vyvolil. Tak mě poznáte a uvěříte mi a pochopíte, že to jsem já. Předem mnou nebyl vytvořen Bůh a nebude ani po mně. [11] Já, já jsem Hospodin, kromě mne žádný spasitel není. [12] Já jsem oznamoval a zachraňoval, já jsem ohlašoval, a nikdo cizí mezi vámi. Jste moji svědkové, je výrok Hospodinův, a já jsem Bůh! [13] Já jsem byl dřív než první den a není, kdo by z mých rukou vysvobodil. Kdo zvrátí, co já vykonám?" [14] Toto praví Hospodin, váš vykupitel, Svatý Izraele: "Kvůli vám pošlu do Babylóna a srazím všechny ty útočné hady, Kaldejce, plesající na lodicích. [15] Já Hospodin jsem váš Svatý, stvořitel Izraele, váš Král." [16] Toto praví Hospodin, který razí cestu mořem, dravými vodami stezku, [17] jenž přivádí vozbu i koně, vojsko a válečnou moc i dokáže, že pospolu lehnou a nepovstanou, dohořeli, zhasli jako knot. [18] "Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemíťte. [19] Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom? Já povedu poušť cestu, pustou krajinou řeky. [20] Čest mi vzdá zvěř pole, šakalové i pštrosi; obdařil jsem poušť vodou a pustou krajinu řekami, abych napojil svůj vyvolený lid. [21] Lid, jež jsem vytvořil pro sebe, ten bude vyprávět o mých chvályhodných činech." [22] "Nebyl jsem to já, koho jsi vzýval, Jákobe, kvůli mně ses neobtěžoval, Izraeli! [23] Své jehňátko v oběť zápalnou jsi pro mne nepřivedl, nectil jsi mě svými obětními hody. Nenutil jsem tě sloužit mi obětními dary, ani kadidlem jsem tě neobtěžoval. [24] Vonné koření jsi mi za stříbro nenakoupil, tukem svých obětí jsi mě neobčerstvil. Jenom svými hříchy chtěls mě nutit k službě, svými nepravostmi jsi mě obtěžoval. [25] Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu. [26] Připomeň mi to, můžem se spolu soudit, sám si spočítej, pro co bys mohl být ospravedlněn. [27] Tvůj otec byl první, který zhřešil, tvoji mluvčí mi byli nevěrní. [28] Správce svatyně jsem zbavil posvěcení, Jákoba jsem vydal klatbě, Izraele zhanobení."